

"אופק מדיני"

"אופק מדיני" - זה מה שישראל צריכה שוב ושוב להציע לפלסטינים • למרות שהתגובה ידועה מראש - לעצם ההצעה קיימת חשיבות רבה • סרבנות מצד הפלסטינים חשובה לא פחות - כדי להראות לעולם מי כאן הסרבן האמיתי שמטרפד כל הצעה

בוודאי ובוודאי איננה הבחירה הרצויה - ראינו מה קרה לאחר הנסיגה מרצועת עזה ללא הסכם. אין עוררין על כך משום שקיימת הסכמה כוללת גם בשמאל וגם בימין - והם צודקים! אין צורך בעוד התנתקות, אבל יש צורך לשים לב לעובדה שגם ללא התנתקות, כמויות הנשק שנמצאות ביהודה ושומרון רק הולכות וגדלות. צעדות של חמושים הפכו לשגרה, הפעילות נגד מחבלים ומתכנני פיגועים נמשכת בכל לילה, ולמרות הפעילות החשובה של חיילי צה"ל, זו פעילות מתישה ובוודאי שאינה משמשת תחליף לשאיפה ל"האופק המדיני".

בקטנה

ישראל צריכה להציע לפלסטינים, שוב ושוב, אופק מדיני. למרות שהתגובה ידועה מראש. לעצם ההצעה מצד ישראל קיימת חשיבות רבה. הסרבנות מצד הפלסטינים חשובה לא פחות, כדי להראות לעולם מי כאן הסרבן האמיתי שמטרפד כל הצעה.

במקביל - ישראל חייבת להגביל את הבנייה מעבר לקו הירוק רק לגושי ההתנחלויות שברור לכל בר דעת שלא יפוגו. אין צורך בעוד מאחזים שיוצרים לאט אבל בטוח מדינה דו-לאומית. חייבים ליצור הפרדה בינינו לבין הפלסטינים על ידי "הפרדה דמוגרפית", כולל היפרדות מאותם מאחזים שסופחו ללא כל הצדקה לירושלים. וללא כל ספק - השמירה והשליטה הביטחונית חייבת להישאר בידנו.

אם נמשיך במדיניות של - להשאיר את הטיפול רק לשב"כ ולצבא - התוצאה יכולה להוביל אך ורק לעוד מבצע "חומת מגן" אשר יוביל בסבירות גבוהה ל"רגיעה זמנית" - וכך חוזר חלילה. ניתן לעצור את הכאוס, ובתנאי שכל ממשלה שתיבחר, חייבת להוביל מדיניות של משילות תוך לקיחת אחריות, וכל זאת בכל הקשור לשלומה וביטחונה של מדינת ישראל.

ספק אם נמצא בהיסטוריה של ההתקוממויות, דוגמה אחת שיכולה להצביע על מי שמוכן היה לוותר על עצמאות תמורת עלייה ברמת החיים. כך ש"שלוש כלכלי" הוא חשוב, אבל לא במקום המאבק הלאומי.

הערבים "דחו" תמיד

ערביי פלשתינה דחו כל יוזמה מדינית שהייתה מעניקה להם עצמאות. זה קרה בתקופת המופת, חאג' אמין אל-חוסייני, שדחה על הסף את הצעת ועדת פיל משנת 1937, שהעניקה ליהודים מדינה זעירה. כמו גם עלמי, שנחשב למתון יחסית בקרב המנהיגים הערבים דאז. כך היה גם בשנת 1947, כאשר הערבים דחו את הצעת החלוקה, כך זה גם בעשורים האחרונים, כאשר הם דוחים הצעה אחר הצעה, ביניהן הצעתו של אהוד ברק בפסגת קמפ דייוויד שהתקיימה בשנת 2000, הצעת קלינטון שהתקיימה בסוף אותה שנה, הצעת אולמרט משנת 2008, הצעות ג'ון קרי וברק אובמה בשנת 2014.

לו באמת היו רוצים מדינה - הם יכלו כבר מזמן לממש את החזון. ההצעה היחידה שהם כביכול תומכים בה היא: "יוזמת השלום הערבית", זו שאינה נראית כתמיכה בשלום, אלא עוד פרק במצעד הסרבנות. הפלסטינים דחו את ההצעה הסעודית המקורית ויחד עם מדינות הסירוב, סוריה ולבנון, כפו על הפסגה הערבית בביירות, הצעה שטרפה את הקלפים במוקש "זכות השיבה". נוסף לזה גם את הסירוב המוחלט שלהם לשיקום הפלסטינים במדינות שבהן הם שוהים כבר שנים רבות.

למה אופק מדיני?

"אופק מדיני" יכול להוביל לרגיעה. קיפאון שנמשך כבר שנים, לא יכול לשמש אלטרנטיבה. הסרבנות הפלסטינית, לא צריכה להיות סיבה להמשך הקיפאון. התנתקות חד-צדדית

יוזמות של "אופק מדיני" לא אמורות להועיל לישראל בקרב שונאיה, אבל הן בהחלט יכולות לתרום לשיח הבינלאומי שמתקיים אצל רבים ממנהיגי מדינות המערב. יוזמות אלו יכולות לתרום לשיפור היחסים עם מדינות ערב המתונות שכבר מקיימות מערכות יחסים של שלום עם ישראל, וגם אל מול אלה שעדיין מהססות. כל ממשלה שתקום בישראל חייבת לא להרפות ולחתור ל"אופק מדיני", כישלון בתחום, רק יחזק את הפלסטינים בשיח הבינלאומי.

שלום כלכלי

עוד אירוע ועוד התקפת טרור מובילים אותנו לגל חמור של אלימות, שלעת עתה עדיין לא אינתיפאדה, אבל ההסלמה במצב, עלולה להוביל לזה. הימין מציע "שלום כלכלי" - "אם נדאג להם לעבודה, תהיה להם רווחה כלכלית, הם יהיו הרבה יותר רגועים". השמאל לעומת זאת טוען - "ללא אופק מדיני, הם לא יירגעו. כל עם שנמצא תחת כיבוש", כך על פי הטענה, "ימשיך להתקומם". מה שברור - גם הימין וגם השמאל טועים. אלפי פלסטינים שמגיעים מרצועת עזה לעבוד בישראל, הם בהחלט אחד הגורמים לבחירה של חמאס שלא להשתתף בסבב הלחימה האחרון, כך גם אותם פלסטינים שעובדים בישראל ובאזורי התעשייה ליד ההתנחלויות, אבל בכל הקשור לטווח הארוך - נראה שהשאיפה להטבות כלכליות אף פעם לא תגבר על השאיפות הלאומיות.

תזכורת קטנה: בן גוריון הציע "שלום כלכלי" עוד בשנת 1934 כאשר פנה למוסא עלמי, מי שהיה אחד מראשי המנהיגות של ערביי פלשתינה. תשובתו של עלמי הייתה חד-משמעית: "אני בוחר שהארץ תהיה ענייה ושוממה עוד מאה שנה, והעיקר שאנחנו הערבים נוכל לעשות בארצנו, את הכל בעצמנו".